

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23361/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Милетић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Медиана“ Ниш, чији је пуномоћник Тихомир Крстић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4897/2023 од 18.07.2024. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4897/2023 од 18.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4897/2023 од 18.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1781/22 од 20.09.2023. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца па је обавезана тужена да тужиоцима на име накнаде материјалне штете у виду измакле користи због некоришћења катастарских парцела у 2019, 2020. и 2021. години и то: к.п. бр. .. њива 4. класе укупне површине 21,20 ари и к.п. бр. .. њива 4. класе укупне површине 65,56 ари уписане у л.н. бр. .. КО Ниш - Бубањ, чији су тужиоци власници са уделом од укупно 1/2 исплати укупан износ од 376.031,00 динар са законском затезном каматом од 20.09.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 187.642,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4897/2023 од 18.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 1781/22 од 20.09.2023. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П 1781/22 од 20.09.2023. године у делу одлуке о трошковима поступка садржане у ставу другом изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 241.642,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. ЗПП.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију. Трошкове су тражили и определили.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о праву тужилаца на накнаду штете у висини изгубљене користи због немогућности обраде спорних парцела, коју је скривио тужени изградњом канала на депонији и онемогућио прилаз парцелама тужилаца. Одлука о постојању основа одговорности за штету у смислу члана 154. Закона о облигационим односима условљена је утврђеним чињеницама у сваком конкретном случају. Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда и да су одлуке судова приложене уз ревизију условљене утврђеним чињеницама у свакој од тих парница, Врховни суд налази да побијана пресуда не одступа од праксе у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, а не постоје ни друга правна питања због којих би у конкретном случају постојала потреба да се одлучи о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете тужиоци су поднели 06.04.2022. године, а вредност предмета спора је 376.031,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију и таксе за одговор на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП јер се не ради о трошковима потребним против вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија

Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка

Заменик управитеља писарнице

Миланка Ранковић